

אמרי שפר "קצד"

מתוך "ליקוטי שמואל"

מלקט: שמואל אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אילו הייתם שוטפים ידיים לפני שנוגעים במזון, לא הייתם מגיעים לכפייה גרועה הרבה יותר, שסוגרים לכם את הפה במסכה, שאסור בכלל להיות האחד ליד האחר. אז קחו לכם את הכפייה הזו, כי הכפייה שתבוא אחר כך, תהיה גרועה בהרבה.

אין יותר מתאים ללמוד הלכות ברכות על פירות, בשבוע שחל בו ט"ו בשבט, שבו נוהגים לאכול סוכר בכל מיני טעמים של פירות.

אם חשבת – אל תאמר, אם אמרת – אל תכתוב, אם כתבת – אל תחתום, אם חתמת – אל תתפלא...

אמר הגר"מ שטרנבוך: "שמעתי מהגאון רבי איסר זלמן מלצר זצ"ל שהעולם תמהים ושואלים במה נגרע חלקינו היום שאין יוצאים מאתנו גדולי תורה בשיעור קומה כדרך שיצאו מתלמידי ישיבת וואלז'ין". "אמנם נתבונן בסדר קביעות לימודם של בני ישיבת וואלז'ין ונראה איך נראה המצב כיום ונבין את יסוד החילוק, בוואלז'ין המתמידים הבינונים למדו לפחות שש עשרה שעות, ועכ"פ לא פחתו מארבע עשרה שעות, וסדר זה היה בכל יום לרבות ימי שישי ושבט, ולא היו נוהגים בשום נסיעות הביתה וגם לא אחת לכמה חודשים, ולא ידעו שם כלל בין בזמנים מהו, לא ניסן ולא אב ולא תשרי, ומאחר שלמדו בלא שום הפסק והיסח הדעת ברציפות לכן יצאו מהם גדולי תורה" "אבל בימינו, כמה שעות מבטלים בידיים במשך היום, שלישי מהשבוע – שישי ושבט מתבטלים מהסדרים הקבועים, ומה עוד שכבר מיום חמישי מתחיל הביטול תורה של סוף שבוע ונמשך עד תחילת שבוע הבא, ומלבד זאת גם יוצאים מחוץ לישיבה מפעם לפעם, וגם יוצאים לבין הזמנים באמצע השנה כמה פעמים, וכי יש עוד מקום לתמוה על שאין בינינו גדולים בתורה, והרי לא לומדים ברציפות, וזהו הטעם שאין צומחים היום גדולי תורה".

"אמריקה איננה שונה", הכריז רבי יוסף יצחק שניאורסון (הרי"צ - הרבי השישי מלובביץ'), עם הגיעו לביקור בארה"ב בשנת 1929. " העולם החדש" (עולם החירות והקפיטליזם) מתאים לא פחות לחיי תורה ומצוות, מאשר "הבית הישן".

אמר לי הגאון ר' נחום ברנהולץ, אב"ד ת"א בחיך: "הייתי מוכן לשלם מיליון דולר כדי לראות את הגט שנתן משה רבינו לצפורה! שהרי למשה יש עשרה שמות וכמה כינויים, לצפורה שמות וכינויים. לאביה יתרו שבעה שמות וכינויים וגם לעמרם יש כינוי. ובכלל, האם הגט נכתב כמנהג בני אשכנז, ספרד, או קהילת מדין או מצרים..."

אמר רבי פנחס מקוריץ: עצבות מקורה בגיאות, כי רק הגאווותן מדמה בנפשו שראוי שיהיה לו יותר משיש לו, אדם שאינו גאווותן יודע שמה שיש לו, גם זה אינו מגיע לו.

"אני מאמין באמונה שלימה, שזאת התורה ניתנת לקיום, לגישום, ולביצוע מלא, בכל מקום ובכל זמן, בכל המערכות החברתיות, הכלכליות והתרבותיות. בכל הנסיבות הטכנולוגיות, ובכל התנאים הפוליטיים" (הגר"ד סולובייצ'יק, חמש דרשות).

את ימי העולם יש לחלק לשתי תקופות: הראשונה, מבריאת העולם ועד מתן תורה. השנייה, מזמן מתן תורה והלאה, שמאז נקראו ישראל בכינויי חיבה מיוחדים, 'עם סגולה', 'העם הנבחר', 'גוי קדוש'. (ספר המאמרים תש"י)

אתם לא לומדים לחיות עד שאתם לומדים להעניק (קירק דוגלס)

ב'לקט הקמח' (החדש סי' קכ"ז) כתב: "בני מדינת אשכנז והולנד ומחוז העליון באונגריין (אויברלנד) מזמרים זמירות שבת כל בני הבית, אשתו והבנות, וגם החרדים לדבר ה' נהגו כן, ובבתי החסידים אשתו והבנות אינן מזמרות.

במקום לומר 'אני חייב לכבד את ההורים' היינו צריכים לומר 'יש לי זכות לכבד את ההורים שלי'. 'כיבוד הורים הוא מסוג הדברים שכאשר אתה יכול אינך רוצה. אבל כאשר אתה רוצה זה לפעמים מאוחר מידי ... סיפר הרב גבי קדוש שליט"א על יהודי שהספיד את אביו הוא פנה לציבור ואמר 'אחים יקרים! יש לי בקשה מכם, מי מכם שעדיין יש לו הורים חיים, אל תוותרו על שיחת טלפון יומית. ולא כדי לבקש מהם, אלא כדי לשאול בשלומם... תעניקו להם אהבה, חיוך ושמחה. כי כל מה שתעשו להורכם ילדיכם יעשו עבורכם'... ועל זה נאמר 'ואם לא עכשיו אימת?'

בעבודת ה' בחיי היום-יום יש דברים שנדמים לאדם כ'הר', שקשה לעלות עליו. אדם אומר לנפשו: הלווא אני עסוק כל-כך, וכיצד אוכל לקבוע עיתים לתורה? טענות אלה אינן מבטאות את המצב האמיתי, אלא הן נובעות מכך שהדבר "נדמה כהר". נגד ההר הזה, נגד הנדמה להם כהר, צריך להיות "ויחן שם ישראל" – צריכים כולם להתחזק "כאיש אחד". (ספר השיחות תרצ"ו)

בפסוק נאמר (שמות י', ט'): בבנינו ובבנותנו נלך כי חג ה' לנו, איתא בספר "ליקוטי אמרי חיים" (מהרה"ק בעל "אמרי חיים" מוויז'ניץ ז"ע): אם הבנים והבנות הולכים בדרך האבות, אז חג הוא לנו...

בקונטרס 'תולדות אפרים' (אות מט) כתב: אמרו חז"ל: לא יחסוך אדם בהוצאות שבת, ואם מוסיף - מוסיפים לו. ולא אמרו 'אם מרבה', להורות דאינו אלא הוספה בעלמא, ולא תוספות מרובה על העיקר, דלשון 'תוספת' בלשון בני אדם משמעותו מעט, וגם הכא לא יוסיף הרבה, דאין סומכין על הנס, וכמה היא ההוספה, לכאורה משמע אחד מחמשה, לפי חשבון הוצאותיו שרגיל בימי חול, ומצינו לשון הוספה על חומש 'ויסף חמישיתו'. ואולי ראוי לעשות כפל מבחול, וכמו שכתב ה'דעת זקנים' (שמות טז כב) שהמן בשבת ירד כפול בלחמה לכל סעודות השבת.

גרשון וגרשום הם שני שמות נפרדים, זה לשון גירוש וזה גירות, לכן מי ששמו גרשון וכתבו בגט גרשם ולהיפך, אינו גט. (אהע"ז קכ"ט כ"א)

דרש רבי יחזקאל מקאזמיר זיע"א (יז' שבט): המן הוא שורש הפרנסה לכל הדורות והקב"ה ציווה להניחו בארון הברית לצד התורה. ללמדנו, כי שורש הפרנסה הוא מכח התורה. וכל הדבוק בתורה יש בו יותר שורש הפרנסה.

האדם היחיד שאני רוצה להיות טוב ממנו, הוא מי שהייתי אתמול.

האדם צריך לקיים את התורה והמצוות, בלי תנאים עם הקב"ה, מי שעושה תנאים אין זו אהבת ה' אמיתית, דרכו אינה דרך אמיתית, וזהו ניסיון אשר כל יהודי יעבור בחייו, להתקרב להקב"ה עם אינטרס, עם מטרה. כל יהודי אשר עומד במצב הזה בחייו, צריך לגבור ולא ליפול בעצת היצר.

האדם שגדל בדור הפלאפון, האינטרנט והמיקרוגל, סובל מקוצר רוח. אין לו סבלנות להמתין יותר משלושים שניות.